"Borç" Dekontu Ödünç Sayılmadı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi	16.06.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/4438	2026/3825	TBK 386, TBK 392, İİK 67, HMK 371

ÖZET

Yatırım vaadi veren kişinin yönlendirmesiyle onun kayınvalidesinin hesabına "borç" açıklamasıyla para gönderen davacı, bakiye için hesap sahibine itirazın iptali davası açtı. Davacı davalıyı tanımadığını kabul ettiğinden Yargıtay, dekont açıklamasıyla ödünç kurulamayacağını belirterek bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/borc-aciklamali-havale-hesabi-kullanilan-kisi-odunc-degil-2026-3825/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

3. Hukuk Dairesi 2025/4438 E. , 2026/3825 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/4108 E., 2025/2856 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 13. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/70 E., 2023/341 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, davalı vekili tarafından duruşma istemli temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, 16.06.2026 tarihinde duruşma yapılmasına ve duruşma gününün taraflara davetiye ile bildirilmesine karar verilmiştir

Belli edilen günde gelen davacı vekili Avukat ... ile davalı vekili Avukat....'nın sözlü açıklamaları dinlenildikten sonra işin incelenerek karara bağlanması için uygun görülen saat 14.00'te Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlenerek dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin daha öncesinde tanıdığı dava dışı ... aracılığıyla yeğeni dava dışı ...'la tanıştığını, ...'ın müvekkiline kendisini farklı sektörlerde alım satım yapan iş adamı olarak tanıttığını, hem ...'ın hem de ...'ın müvekkiline güçlü ve zengin iş insanı görüntüsü verdiklerini, ...'ın müvekkiline güven telkin etmek adına birlikte çalışmaya başlamaları durumunda kayınvalidesi olan davalının hesabına para göndermesinin daha uygun olacağını, ...'nın çok sayıda gayrimenkulü olduğu için kendini güvende hissedebileceğini söylediğini, müvekkilinin ...'ın olumlu refaransı, ...'ın güven telkin etme konusundaki başarısı ve baskısı sonucu birlikte iş yapma kararı aldıklarını, müvekkilinin 2020 Şubat ayına kadar çok fazla bir kaybı olmadığını, ...'ın iki ay boyunca tüm sözlerini tutarak müvekkilinde karlı bir iş yaptığı intibaı yaratarak güven telkin ettiğini, ...'ın 25.02.2020 tarihinde müvekkiline mesaj göndererek yatırım yapılacağını söylediği gayrimenkullerin tapularını ve resimlerini gönderdiğini, bunun üzerine müvekkilinin 20.01.2020 tarihinden son havalenin yapıldığı 07.04.2020 tarihine kadar toplam 2.430.500,00 TL gönderdiğini, davalıya ait hesaptan Şubat 2020 tarihine kadar müvekkiline 1.198.000,00 TL iade edildiğini, ancak bakiye 1.232.500,00 TL'nin iade edilmediğini, müvekkilinin sonrasında ...'ın benzer şekilde çok sayıda kişiyi dolandırdıklarını ve bu şekilde edindikleri malvarlıklarını davalı adına tescil ettirip, tüm para trafiğini yine onun adına açılmış banka hesaplarından yürüttüklerini öğrendiğini, davalının adına açılmış hesapların kullanılmasına müsaade ederek suçtan menfaat temin ettiğini, alacağın tahsili için davalı hakkında başlatılan takibin haksız itirazı nedeniyle durduğunu ileri sürerek; davalının İstanbul Anadolu 24. İcra Müdürlüğünün 2021/665 Esas sayılı dosyasına yaptığı itirazının iptali ile takibin devamına ve icra inkar tazminatına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacının müvekkili ile değil dava dışı ... ile ikili bir borç ilişkisinin olduğunu, müvekkilinin davacıya herhangi bir borcu bulunmadığını, davacının müvekkiline icra takibi ve savcılık şikayeti öncesinde yazılı bildirim göndermeksizin 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 392. maddesinde yer alan hükmüne aykırı olarak icra takibi başlatmasının kanuna aykırı olduğunu, davacının müvekkilinin hesabının dava dışı ... tarafından kullanıldığını ve ... tarafından kısmen para iadesi yapıldığını ikrar ettiğini, bu ikrarın dava konusu paranın gönderilmesinin müvekkiliyle ilgisinin olmadığını gösterdiğini, ortada suç teşkil eden bir olay da bulunmadığını, müvekkiliyle alacaklı olduğunu iddia eden bu kişi arasında hiçbir bağ bulunmadığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; banka hesap dökümleri üzerinde yapılan tespitlerde; 20.01.2020 - 07.04.2020 tarihleri arasında davacı hesaplarından davalı hesabına “Borç” açıklamasıyla 2.430.500,00 TL gönderildiği, bu tutarın; 1.200.000,00 TL'sinin davalı tarafından davacı hesaplarına “Borç İadesi” açıklaması ile gönderildiği, 1.229.500,00 TL'nin iade edilmediği, davalı hakkında 18.11.2020 tarihinde başlatılan icra takibinde ödeme tarihlerinden itibaren faiz talep edilmesine rağmen; bu tarih ve savcılık şikayeti öncesinde davacının yazılı bildirimde bulunmadığı, bu kapsamda 18.11.2020 takip tarihinde davacının 1.229.500,00 TL asıl alacak tutarı üzerinden yıllık %9 faiz talep edebileceği, alacak likit olmayıp yargılamayı gerektirdiğinden davacının icra inkar tazminatı talep edemeyeceği belirtilerek; davanın

kısmen kabulüne; davalının itirazının kısmen iptali ile takibin 1.229.550,00 TL bakiye alacak üzerinden takip tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile devamına, fazlaya ilişkin talebin ve icra inkar tazminatına ilişkin talebin reddine karar verilmiş, süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuşlardır.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; banka kayıtları, denetime elverişle bilirkişi raporu, yapılan ödemeler ve dosya kapsamına göre taraflar arasındaki ilişkinin tüketim ödüncü sözleşmesinden kaynaklandığının kabulünün gerektiği ve bakiye asıl alacağın 1.229.500,00 TL olduğu, TBK'nın 392.maddesinde yer alan ibareden alacaklının ödünç verdiği şey için dava açması ya da takip başlatması için ilk önce istemde bulunması, sonrasında altı hafta beklemesi gerektiğinin anlaşılmadığı, bu ibarenin yalnızca temerrüdün oluşması ve dolayısıyla faiz talep edilebilmesi için istemin üzerinden altı hafta geçmesi gerektiğinin vurgulandığı, davalı lehine reddedilen miktar üzerinden vekalet ücretine hükmedilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığı, ancak alacak likit ve belirlenebilir nitelikte olduğu için icra inkar tazminatına hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesinin usul ve kanuna aykırı olduğu gerekçesiyle, davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, yeniden hüküm kurulmak suretiyle davalının takibe itirazının kısmen iptali ile takibin; 1.229.550,00 TL asıl alacak ve asıl alacağa takip tarihinden itibaren yasal faiz işletilmek suretiyle devamına, fazlaya ilişkin talebin reddine, asıl alacağın %20'si oranında (245.900,00 TL) icra inkar tazminatının davalıdan tahsiliyle davacıya verilmesine, karar verilmiş; davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili; alacağın varlığına ilişkin esaslı bir inceleme yapılmadığını, müvekkilinin banka hesaplarının dava dışı damadı ... tarafından kullanıldığı ve yönetildiğini davacının da bildiğini, davacının müvekkilinin hesabına havale ettiği parayı müvekkiline ödünç verme amacıyla değil dava dışı ...'a ödünç verme amacıyla yolladığını, bunları dava dilekçesinde ikrar eden davacının buna rağmen müvekkili aleyhine takip başlatmasının açıkça kötü niyetli olduğunu, davacının müvekkilinden olan alacağının varlığına dair delil olarak göstermiş olduğu soruşturma dosyasında müvekkili hakkında takipsizilik kararı verildiğini, itirazın iptali davasının takip talebiyle sıkı sıkıya bağlı bir dava türü olup davacının takip dayanağı olarak sunmadığı belgelerin müvekkili aleyhine değerlendirilemeyeceğini, TBK'nın 392.maddesi hükmüne göre bildirimde bulunup 6 hafta beklenmeden başlatılan takibin hukuka aykırı olduğunu, bilirkişi raporunun hükme esas alınamayacağını ileri sürerek; kararın bozulmasını istemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, ödünç olarak verildiği iddia edilen paraların tahsili için başlatılan icra takibine vaki itirazın iptali istemine ilişkindir.

TBK'nın 386.maddesinde tüketim ödüncü sözleşmesi, ödünç verenin, bir miktar parayı ya da tüketilebilen bir şeyi ödünç alana devretmeyi, ödünç alanın da aynı nitelik ve miktarda şeyi geri vermeyi üstlendiği sözleşme olarak tanımlanmıştır.

1.Taraflar arasındaki ilişki tüketim ödüncü olmadığından TBK'nın 392.maddesinde yer alan ilk istemden başlayarak altı hafta süre geçmeden ödüncün geri istenemeyeceğine yönelik hükmün dava konusu olayda uygulanma imkanı bulunmadığı anlaşılmakla, davalının bu yöne ilişkin temyiz itirazının reddine karar verilmiştir.

2.Somut olayın incelenmesinde; her ne kadar davalı hesabına gönderilen havalelerde "borç" açıklaması yer almaktaysa da davacının dava dilekçesinde açıkça dava dışı ...'la olan ticari ilişkileri sebebiyle ve ...'ın talebi üzerine davalının banka hesabına para gönderdiğini beyan ettiği, davalıyı hiç tanımadığını ve davalının yalnızca bu iş için hesabı kullanılan kişi olduğunu kabul ettiği, yukarıda tüketim ödüncü sözleşmesinin tanımına yer verilmiş olup; davacı ile davalı arasında bu tanıma uygun şekilde tüketim ödüncüne yönelik bir sözleşme bulunmadığı anlaşılmakla Bölge Adliye Mahkemesince yalnızca dekontlarda yer alan "borç" açıklaması dikkate alınarak taraflar arasındaki ilişkinin tüketim ödüncü olduğu gerekçesiyle, davanın kısmen kabulüne karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olup kararın bozulmasını gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Davalının sair temyiz itirazının REDDİNE,

2.Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 371. maddesi uyarınca davalı yararına BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

40.000,00 TL Yargıtay duruşması vekalet ücretinin davacıdan alınıp davalıya verilmesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

16.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.